

prima instanță: (Curtea de Apel Chișinău, judecător) N. Traciuc

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de societatea cu răspundere limitată ”Chișinău-Gaz” în cadrul dosarului de insolabilitate intentat față de societatea pe acțiuni „Autocomtrans”, împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2016 privind validarea creanței,

c o n s t a t ă:

La 01 august 2014, creditorul societatea cu răspundere limitată „Vestauto Grup” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate față de debitorul societatea pe acțiuni „Autocomtrans” din motivul incapacității de plată și anume imposibilitatea executării hotărârii de Arbitraj Internațional de pe lângă Asociația Lichidatorilor și Administratorilor din Republica Moldova din 07 februarie 2014 prin care s-a dispus încasarea din contul societății pe acțiuni „Autocomtrans” în beneficiul societății cu răspundere limitată „Vestauto Grup” datorita de bază în mărime de 70613,16 lei, penalitate pentru neexecutarea în termen a obligațiilor de plată în mărime de 123514,45 lei și cheltuieli arbitrale sub forma taxei de stat în mărime de 3000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2014, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul societatea cu răspundere limitată „Vestauto Grup” privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul societatea pe acțiuni „Autocomtrans”, fiind numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Dogot Constantin”, iar în scopul prevenirii modificării stării bunurilor societății pe acțiuni „Autocomtrans” au fost aplicate măsurile de asigurare asupra bunurilor debitorului.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014, a fost intentată procedura de insolabilitate față de societatea cu răspundere limitată „Autocomtrans”, fiind desemnată ÎI „Dogot Constantin” în calitate de administrator al insolabilității SA „Autocomtrans”, iar întru prevenirea modificării stării bunurilor societății debitoare în

perioada derulării procesului de insolabilitate a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare.

La 03 iunie 2015, creditorul societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a înaintat cererea de repunere în termen cu validarea creanțelor, solicitând repunerea în termenul de înaintare a creanțelor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, a fost repusă în termen cererea de validare a creanței înaintată de societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”.

La 21 decembrie 2015, lichidatorul societății pe acțiuni „Autocomtrans” în proces de insolabilitate, Dogot Constantin a declarat recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de înaintare a creanțelor societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” să fie respinsă ca depusă tardiv.

Prin decizia Curții Supreme de Justiției din 30 martie 2016 s-a respins recursul declarat de lichidatorul societății pe acțiuni „Autocomtrans” în proces de insolabilitate, Dogot Constantin și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015.

Prin cererea din 03 iunie 2015, creditorul societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a solicitat și recunoașterea societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în calitate de creditor chirografar și validarea creanțelor societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” ce o deține față de societatea cu răspundere limitată „Autocomtrans” ca creanțe chirografare de rangul V în mărime de 30 790,49 lei.

În motivarea cererii a indicat că la 05 noiembrie 2012 în urma executării lucrărilor efectuate pe str. Buna Vestire, 15/2, societatea pe acțiuni „Autocomtrans” a deteriorat conducta de gaze amplasată pe această adresă.

Ulterior societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a efectuat toate lucrările necesare, a restabilit gazoductul și a reinițiat furnizarea gazelor naturale.

Susține că în urma acestor acțiuni societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” i a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 30 790,49 lei. Suma prejudiciului a fost evaluată conform calcului efectuat în baza documentelor care confirmă existența datoriei și anume, calculul daunei materiale pricinuite ca urmare a deteriorării rețelei de gaze, calculul pierderilor de gaze, fișa de lucru nr.21 din 05 noiembrie 2012, copia procesului verbal contravențional din 05 noiembrie 2012, explicațiile anexate la cerere și decizia nr.38 din 22 noiembrie 2012.

Invocă că a expediat în adresa societății pe acțiuni „Autocomtrans” reclamații la 25 noiembrie 2013 și 05 martie 2015 prin care a solicitat achitarea datoriei formate în urma cauzării prejudiciului, însă acestea au rămas fără de răspuns.

La 08 mai 2015 a remis o notificare suplimentară, însă prin răspunsul recepționat de la lichidatorul societății pe acțiuni „Autocomtrans” Constantin Dogot a fost informat că în privința societății pe acțiuni „Autocomtrans” a fost intentat proces de insolabilitate.

Solicită, societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” recunoașterea în calitate de creditor chirografar și validarea creanțelor față de societatea pe acțiuni „Autocomtrans” ca creanțe chirografare de rangul V, a sumei de 30 790,49 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016 s-a respins cererea societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” privind validarea creanței în sumă de 30 790,49 lei.

La 15 septembrie 2016 societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a depus recurs asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, solicitând casarea încheierii instanței de apel și emiterea unei decizii de validare creanței creditorului societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în mărime de 30 790,49 lei.

În motivarea recursul a reiterat că încheierea instanței de apel este neîntemeiată, instanța a examinat arbitrar probele prezentate.

La examinarea cererii instanța nu a luat în considerație temeinicia pretenției înaintată.

Sușține că debitorul cunoștea despre existența prejudiciului cauzat, iar faptul că acesta nu a introdus în evidența contabilă acest prejudiciu, nu poate fi reținut ca argument al inexistenței datoriei, deoarece calcule anexate la cerere demonstrează proveniența acestora.

În opinia recurentului, cauzarea prejudiciului a fost constatată prin prisma prevederilor art.140 alin.1) și art. 76 alin.1) din Legea Insolvabilității.

Cu referire la termenul de declarare a recursului instanța constată că încheierea Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 07 iunie 2016.

La materialele dosarului este anexată recipisa care atestă faptul că reprezentantul recurentului societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a recepționat contra semnătură încheierea instanței, la 01 septembrie 2016.

Recurentul a depus recurs la 15 septembrie 2016, prin urmare recursul este depus în termenul stabilit în art. 8 alin. (1) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.76 din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, înaintarea creanțelor de către creditorii are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

În conformitate cu art. 140 alin. (1) și (2) al legii menționate, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului.

În conformitate cu prevederile art.141 alin. (3) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, la cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Art. 142 alin. (1) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012 stipulează că creanțele se supun procedurii de verificare prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține ca fiind justă concluzia instanței de insolvență, expusă în încheierea recurată, conform căreia societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nu a prezentat probe pertinente și admisibile privind existența creanței față de debitor, născută anterior datei deschiderii procedurii de insolvență.

Astfel fiind, în lipsa probelor confirmative ce ar demonstra temeinicia recursului declarat, argumentele aduse în susținerea acestuia se vor aprecia ca declarative.

În opinia recurentului societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”, suma pretinsă în cuantum de 30 790,49 lei, reprezintă un prejudiciu adus creditorului cauzat în urma deteriorării rețelei de aprovizionare cu gaze din mun. Chișinău str. Buna Vestire 15/1.

Prin urmare, reieșind din faptul că societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”, este o persoană juridică raportul litigios dintre părți este guvernat de Legea contabilității nr.113-XVI din 27 aprilie 2007, or în situația în care se pretinde existența anumitor creanțe față de persoana juridică societatea pe acțiuni „Autocomtrans”, societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” urma să prezinte probe care să confirme existența unor raporturi între părți.

Conform art.19 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare. Documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, iar dacă aceasta este imposibil – nemijlocit după efectuarea operațiunii sau după producerea evenimentului.

Colegiul reține, că creanța pe care o are creditorul trebuie să fie certă, adică fermă, existența ei să nu dea naștere la discuții, să fie lichidă, adică să aibă cuantumul determinat și să fie exigibilă, adică ajunsă la scadență.

Așadar, analizând înscrisurile prezentate de către recurent întru susținerea pretențiilor și raportând conținutul lor la prevederile de drept citate supra, Colegiul constată imposibilitatea catalogării acestora ca fiind documente justificative, în condițiile în care nu întrunesc condițiile esențiale stabile de lege.

Reieșind din norma citată mai sus, instanța de recurs reține că, creanța este lichidă atunci când are un cuantum foarte bine determinat, când este determinată prin însuși actul de creanță sau când este determinabilă cu ajutorul actului de creanță sau și a altor acte neautentice, fie emanând de la debitor, fie recunoscute de dansul, fie opozabile lui în baza unei dispoziții legale sau a stipulațiilor conținute în actul de creanță, chiar dacă prin aceasta determinare ar fi nevoie de o deosebita socoteală.

Mai mult ca atât, însuși conținutul acestor înscrisuri urmează a fi apreciate critic, în condițiile în care sunt prezentate niște probe semnate doar de către o singură parte.

Totodată, atât prin procesul verbal cu privire la contravenție administrativă din 05 noiembrie 2012, cât și prin decizia nr.38/1 din 22 noiembrie 2012 cu privire la aplicare sancțiunii administrative se atestă faptul că vinovat de fapta contravențională a fost recunoscută persoana fizică pe nume, Țișevschi Anatolie și nicidecum societatea pe acțiuni „Autocomtrans”.

Potrivit deciziei nr.38/1 din 22 noiembrie 2012 cu privire la aplicare sancțiunii administrative se remarcă că, lucrările s-au efectuat fără coordonarea cu reprezentanții societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”. Astfel că, între părți nu au fost stabilite careva relații contractuale în urma cărora se puteau naște careva obligații între acestea.

La fel, calculul daunei materiale pricinuite ca urmare a deteriorării rețelei de gaze, calculul prejudiciului, explicațiile și lămuritele anexate la materialele dosarului sunt întocmite doar de către o singură parte, acestea nefiind contrasemnate și de către partea opusă.

Art.19 alin.(6) din Legea contabilității prevede cu suficientă claritate elementele obligatorii pentru documentele primare întocmite între persoane juridice și anume: a) denumirea și numărul documentului; b) data întocmirii documentului; c) denumirea, adresa, IDNO (codul fiscal) al entității în numele căreia este întocmit documentul; d) denumirea, adresa, IDNO (codul fiscal) al destinatarului documentului.

Analizând documentele prin care societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” își justifică creanța, colegiul denotă că acestea nu reprezintă în accepțiunea legii documente justificative care ar putea da posibilitatea instanței să verifice cuantumul creanței invocate.

De asemenea, potrivit materialelor dosarului se conchide că societatea pe acțiuni „Autocomtrans” nu a recunoscut această creanță cert și explicit, deci corectitudinea creanței, urmează a fi stabilită de instanța judecătorească într-un alt litigiu separat.

Instanța de recurs menționează că instanța în cadrul procesului de insolvență corect a concluzionat că, creanța a cărei validare o solicită societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nu poate fi considerată certă, lichidă și exigibilă.

Din aceste considerente, Colegiul consideră soluția instanței de insolvabilitate ca fiind întemeiată, ori încheierea recurată a fost emisă ca urmare a elucidării corecte a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, motiv pentru care aceasta necesită a fi menținută.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată ”Chișinău-Gaz”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, adoptată în cadrul dosarului de insolvabilitate a societății cu răspundere limitată „Autocomtrans” privind validarea creanței înaintate de societatea cu răspundere limitată ”Chișinău-Gaz”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari